

முலபாடத் திறனாய்வா?
பாடபேதத் திறனாய்வா?
(இலக்கிய ஆராய்ச்சி)

TEXTUAL CRITICISM
A RESEARCH APPROACH

KANAGASABAPATHY NAGESWARAN, B. A. (Hons.)
ASST. LECTURER, DEPT. OF TAMIL
UNIVERSITY OF JAFFNA
THIRUNELVELY

‘ஊற்று’

50-வது சிறப்பிதழ்
மறுபிரசுரம்

— 1986 —

தமிழியலும் திறனாய்வும்

மூலபாடத் திறனாய்வா?

பாடபேதத் திறனாய்வா?

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், B- A. (Hons)

திறனாய்வு, விமரிசனம் இரண்டுமே நல்லது கெட்டது சொல்வதென்பதை அடிப்படையாகக்கொண்டு இயல்வன. நவீன தமிழிலக்கிய ஆய்வு நெறிகளுள் பிரதானமான தொரு ஆய்வுத் துறையாக மிளிர்வது ஒப்பியல் ஆய்வு. ஒப்பியலாய்வின் அத்தியாவசியம் அறிவியல் வளர்ச்சி நிலைப்பட்ட தமிழாய்வுக்குப் பெருஞ்சுவை பயப்பது. வாசனையில் முழுகும் ஒரு கற்றறிவாளன் தனது 'அறிவுநிலை வளர்ச்சிக் கட்டத்தில்' சரி, பிழை சொல்பவனாகப் பரிணமிக்கின்றான். ஆக, 'வாசித்தல்' என்னும் பண்புமட்டும் விமரிசகன் அல்லது திறனாய்வாளனாகிவிடுவதற்குப் போதுமானதா? என்று கேட்டால், 'இல்லை' என்பதே விடை. எனவே பல்வேறுபட்ட தகைமைப்பாடுகளுடன், 'வாசனை'ப் பயிற்சியும் மிக அத்தியாவசியமான தொன்றென்று கூறுவதையே இங்கு பிரதானமான தெனக் கருதுகின்றேன்.

ஒப்பியலாய்வின் வளர்ச்சியும், புத்தக வெளியீட்டுப் பெருக்கமுமே இன்றைய புதுத்துறையான 'பாடபேத' ஆய்வினுக்கு அல்லது 'மூலபாடத் திறனாய்வுக்கு' வித்திட்ட தெனலாம். இத்துறையில் இன்று ஈழத்திலே பெரிதும் அக்கறை கொண்டவர்களாகப் பேராசிரியர்கள் க. வித்தியானந்தன், க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, ஆ. வேலுப்பிள்ளை, அ. சண்முகதாஸ், கலாநிதிகள் பொ. பூலோகசிங்கம், சி. தில்லைநாதன், திருமதிசுக் மனோம்ணி, சண்முகதாஸ், சித்திரலேகா, மௌனகுரு, திரு. த. சண்முக சுந்தரம்' வித்துவான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா ஆகியோர் விளங்குகின்றனர்.

கால மாற்றத்திற்கேற்ப்பல்வேறு உள் மாறுதல்களைக் கொண்டு தமிழின் பல்வேறு கூறுகளும் இயன்று வந்திருக்கின்றன. இலக்கணம், வரக்கியம், சொல்மாற்றம் போன்ற இலக்கணவியல் அடிப்படைகளிலும், பதிப்புக்களின் பிழைபாடுகளினால் உண்டான பேதங்களும், வேறுபாடுகளும், இடைச்செருகல்களும் இவ்வாய்வு எல்லைக்குடங்கி நிற்பன. இலக்கியத்திலே 'காலமும் கருத்தும்' மிக மிக அடிப்படையான ஆய்வு எடுகோளாகும். இதன்படி ஒரு நூலின் தோற்றக் காலம், நூலாசிரியரின் மொழிப்பயன்பாடு, பிறமொழிச் செல்வாக்கு, சொற்கள் குறிக் கும் பொருள், அக்கால மதச்சிந்தனை, ஆசிரியரது சமயச் சார்புபோன்ற அத்தனையம் சங்களும் இந்த மூலபாடத் திறனாய்வு நெறிக்குள் புகுந்து 'தனித்துவமான அவ்வாய்விற்கு' உறுதுணை புரிவன. இவை யொவ்வொன்றினையும் தனித்தனி பகுத்து ஆய்வுசெய்யும் நெறியினைப் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே கற்கைநெறியாகவும், போதனை நெறியாகவும் புகுத்திக் கற்பிப்பதிலே பேரின் பங்கண்டவர் எனதுபேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள். இத்துறைபற்றிப் பேசும் போதும், எழுதும்போதும் அன்றரைக் குறிப்பிடாது விடுதல் சாலாது.

பல்கலைக் கழகத்திலே, பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களது விரிவுரை முடிந்த தும், எமது சிந்தனை, அவர் விரிவுரையில் தொட்டுக் காட்டிய நூல்களிடத்தும் அந் நூலாசிரியரிடத்தும் செல்வதாகவேயிருந்தது. பல்கலைக்கழகத்திற் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்றபோது ஏற்பட்ட

* உதவி விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தொரு நல்ல நடைமுறை இது. குறிப்பாக, பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையையும், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரையும், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையையும், மு. இராகவையங்காரையும், மு. அருணாசலம், வே. மு. வேணுகோபாலபிள்ளை, மு. அருணாசலம்பிள்ளை, நீ. சுந்தசாமிப்பிள்ளை, ஜனவை துரைசுவாமிப்பிள்ளை, வேங்கடசாமிநாட்டார், இராஜகோபாலஜயர், சொ. முருகப்பா, அ. முத்துசிவன், டி. எஸ். சுப்பிரமணியசாஸ்திரி அவர்களையும் தொடரது பேராசிரியரது 'மூலபாடத் திறனாய்வு வகுப்பு' நிறைவுபெறாது. ஈழத்து நாவலரது பணியின் வீச்சினையும் குறிப்பிட்டு, உரையாசிரியர்களது பணியுடன் ஒப்பிட்டு, தொல் காப்பியத்திலே சூத்திரவைப்பு முறைகண்டு, கம்பன் பதிப்பிலே 'ஆழ்வார் திருநகரிக்' கதை சொல்லி பாரதி நூல்களின்பாட்பேதத்தோடு நிறைப்பார் கைலாஸ். முதல் மாணக்க நிலைநின்று, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்த்துறையின் கற்கைமுறைமையைப் பெற்றுக்கொண்டவன் என்ற முறையிலும், தற்போதும் மாணவநிலையிற் பெற்றுக்கொள்பவனென்றவகையிலும், இத்துறை பற்றிய வளர்ச்சிகளில் அக்கறையும், ஆர்வமும் கொண்டவன் என்பதாலும் இத்துறைப்பட்ட சில அடிப்படைகளைப் பிறரும் தெரிந்துகொள்ள வைப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

எனது தமிழ்ப் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி யவர்கள் அன்றொருநாள் திடீரெனக் கேட்டார், "அதுசரியப்பா! பாடபேதத்திறனாய்வோ அல்லது மூலபாடத் திறனாய்வோ நீங்கள் படிப்பது?" என்று. "கைலாஸ் பாடபேதத் திறனாய்வு என்றுதான் உச்சரிக்கின்றார். அதற்குள் மூலங்காணுவதும் ஒன்றாக இருக்கின்றது என்கின்றாரே" என்றேன். சுவாரஸ்யமான சர்ச்சையைக் கிளப்பியவர் என்றவகையில், இன்றும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இத்துறைபற்றி நான் வாசிக்கக்கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் நினைவுகூரப்படுபவராகின்றார். கூடவே கைலாசபதி

யவர்களது 'ஆய்வணுகு முறையும்' கவனத்திற்குள்ளாவதுண்டு. ஆனால் இவ்விரட்டையரது கருத்துக்களிலும் இத்துறைசார்ந்த முடிபாக வரத்தக்கதுஎன்னவெனில் எது சரியான மூலப்பிரதிபோல அமைவது? என்ற வினாவுக்கான படிமுறை ஆய்வுகளினால் பெறப்படும் முடிவேயாகும். ஆதலால் இவ்வாய்வு வெகுஇலகுவானதொன்றல்ல வென்பது முதற்கண் உணரப்படவேண்டும்; டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் இதனை நன்குணர்ந்த ஒருவர்.

ஏட்டில் இலக்கியமிருந்த காலம், வாய்மொழியில் நின்று நிலைத்த காலம், அச்சில் வெளிவந்த காலம், பதிப்புகள் அதிகரித்த காலம், என்று பகுத்தாராய்ந்து பார்த்தால் 'மூலபாடத்தை' எது எனக் காண்பது இன்று கடினமாகிவிட்டதொன்று தான். கிரேக்கப் 'பிரமிட்' போன்ற (மனித உடலைப் பாதுகாத்துப் பழுதாகா வண்ணம் வைத்திருக்கும்) சாதனம் இருந்திருக்குமானால் இன்று 'எது உண்மையான நூல்' 'எது மூலபாடம்' என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதில் சிக்கலிருக்காது. ஆனால் மனிதர்களது பெலவீனங்கள் உள்ளடங்கிய பதிப்புக்களே நூல்களாவ தனாலே தான் பாடபேத ஆய்வு' நுணுக்கமானதோர் ஆய்வுத்துறையாக உருவாயிற்று; இதனால் இத்துறையானது, ஆய்வறிஞர்களைப்பற்றிக் கற்றலுக்குமான துறையாகவுமிருக்கின்றது.

சங்கஇலக்கியங்களைப் பதிப்பித்துத் தமிழ்மூலகுக்குத்தந்தவர் பரோபகாரி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர். தொல்காப்பியப்பதிப்பில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவேண்டியவர் ராப்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை. பழைய முறையில் பதிப்புப்பணியினை மேற்கொண்டவர் முன்னவரான சாமிநாதையர். புதிய முறையில் பதிப்புப்பணி புரிந்தவர் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை. இவையெல்லாவற்றையும் கருத்திற்கொண்டு பார்த்தால் "பாடத்தை

அறுதியிடுதலை''யே மூலபாடத்திறனாய்வு தனது தலையாயபணியெனக் கொள் கின்றது.

''ஒரு நூலின்—இலக்கியத்தின் 'சுத்தப் பதிப்பு, பாடத்தில் காணும் ஐயங்களை நீக்கிப் பொருட்தெளிவு ஏற்பட வழி செய்ய வேண்டும். படிப்பவர்கள் தாமே பாடத்தை உறுதி செய்துகொள்வதற்காக எல்லாப் பிரதிகளிலும் காணும் பாடங்களையும் ஒழுங்காகப் பிழையின்றிக்கொடுக்கவேண்டும், பலவகையான பிரதிகளில் காணும் எல்லாப் பாடல்களையும், வரிகளையும் 'சுத்தப்பதிப்பு'க் கொண்டிருக்கவேண்டும். தெளிவற்ற ஒரு சொல்லால் அல்லது ஒருவரியால் பாட்டின் பொருள் குறித்து மயங்கநேரிடும். எனவே இலக்கியத்தை அனுபவிப்பதற்குப் பாடத்தெளிவு மிகவும் இன்றியமையாதது. பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் காலவரையறை பெறாதவை. இவற்றின் காலத்தை நிர்ணயிப்பதற்குரிய ஒரே யொரு நம்பகமான வழி மொழிநிலை ஆராய்சியாகும். பாடத்தெளிவும், உறுதியும் இல்லாவிடின் நிலையான எந்த முடிவும் இந்தத் துறையில் ஏற்பட இயலாது.''

மேற்கூறிய கூற்றுக்களிற் பல பேராசிரியர் கைலாசபதியவர்களது வாய்மொழியாகவே கிடைத்தவை. இன்று அவரது கருத்துக்களுக்கு 'ஆய்வரண்' தேடிக்கண்டு பிடிக்க அதிகம் கஷ்டப்படத்தேவையில்லை. 'மொழிநிலை' ஆராய்ச்சியிலேதான் 'பாடபேதத்திறனாய்வின்' உயிர்ப்புத் தங்கியுள்ளது. இன்றைய யாழ். பல்கலைக்கழகத்தமிழ்த்துறையின் 'பாரிய பங்களிப்பு' இவ்வாய்வுத்துறைக்கும் கிட்டியுள்ளது. மொழிநிலையாய்விலே பிரதானமான, சாசனவியல் ஆய்வுத்துறைப் பேராசிரியராகவும், தற்போது தமிழ்த்துறைத்தலைவராகவும் விளங்கும், கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளையவர்கள், மொழியியலாய்விலே முன்னணியிற்றிகழும் பேராசிரியர்களான, சு. சசிந் திரராசா, அ. சண்முகதாஸ், கலாநிதி

பார்வதி கந்தசாமி போன்றோர் இத்துறைக்குப் பாரியளவிலே பங்களிப்புக்களைச் செய்யமுடியும், செய்தும் வருவது கண்கூடு. இத்துறை உரம் பெற்றுத்திகழ்வதற்குக் 'கூட்டு ஆய்வின்' அவசியத்தினை வலியுறுத்துவது அத்தியாவசியம்.

இன்னுமொரு கருத்து, மூலபாடத்துறையில், 'புலமை அல்லது பிறருடைய உத்தரவாதம் பதிப்புக்கலையில் இடம்பெறுவது நன்றன்று. சான்றுகளைச் சீர்தூக்கி முடிவு காணவேண்டுமெயொழிய, பிறர் நல்கும் உத்தரவாதத்தைக் கவனித்தல் கூடாது. இதனால் ஆராய்ச்சி உணர்வு குறையும்.' இதனை ஆய்வாளன் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

''பிரதிபேத ஆராய்ச்சி'' (Research in Textual Variations) என்னும் நூலிலே மூ. இராமகிருட்டினன் பின்வரும் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார்.

''ஏடுகளைப் பரிசோதிக்கும்பொழுது நல்ல ஏட்டைத் (Norm) தெரிவதும் அதனை வரி வரியாகவோ பாட்டாகவோ ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் எழுதி வைத்துக்கொண்டு ஏனைய பிரதிகளுடன் ஒப்பிடவேண்டும். இவ்வாறு ஒப்பிடும்போது பாடவேறுபாடு, இடையீடு, வரிமாற்றம், பாடல்மாற்றம், ஓரங்களில் காணும் குறிப்பு; வேறுபல செய்திகள் முதலியவற்றைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். துணைச்சான்றுகளையும் பரிசோதித்துக் குறிப்பெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு திரட்டிய குறிப்புக்களின் மூலம், பிரதிகளின் தொடர்பு பதிப்பாசிரியருக்கு நன்கு விளங்கும்.''

மூலபாடத்திறனாய்விலே இன்னுமொரு கேள்வி பொதுவாகக் கேட்கப்படுவதுண்டு. 'அசலா? நகலா?' என்பதுதான் அவ்வினா. அச்சொட்டான, மாற்றமேதுமில்லாத, (Original) பிரதியை—பாடத்தை 'அசல்' என்றும், பிரதிசெய்ததாகவோ, திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவோ அல்லது,

மாற்றத்திற்குள்ளாகும் பிரதியை—பாடத்தை 'நகல்' (படி) என்றும் குறிப்பிடுவர். "நகல் அஞ்சலிலிருந்து காலத்தால் பிற்பட்டதாகத்தான் இருக்கவேண்டும்."

கலப்புப்பிரதி, இடைச்செருகல், என்பன குறித்த ஆய்வுகள் பல்வேறு தத்துவங்களைத் துலக்கவல்லவனாக அமைவன. எழுத்துப்பற்றி எழுந்த 'படி' (Text) வேறு பாடுகளை வகைப்படுத்துவது இவ்வாய்வின் பிறிதொரு கூறு. விரைந்து எழுதும்பொழுது ஒரேவழி மூலையின் ஒத்துழைப்பின்றி விளையும் வேறுபாடுகள் சிந்திக்கத்தக்கன. இப்பிழைகள் வெறுமனே எழுத்துப்பிழைகளாகமட்டுமன்றிக் கருத்துப்பிழைகளாவதையும் கவனிக்கலாம்.

உ+ம்.

1. அறிந்து கொள்ளும்படி — அறிந்து கொள்ளும்படி.
2. பெண்கள் போக வழி—பெண்கள் போகவலி—எனவரும்,

'வம்சா வழி பரம்பரைகாணும் முறைபோன்றும், நீதிபதி வழக்கு விசாரணையின்போது உறுதியான சான்றினை அலசித் தீர்ப்பு வழங்குவதுபோன்றும் 'மூலபாடத்திறனாய்வாளன்' தொழிற்படவேண்டும்.

மூலங்காணல், பாடத்தை நிர்ணயித்தல், தாய்வழிமரபுகாண்டல், என்பன வெல்லாம் மூலபாடத்திறனாய்வின் வினடியாக உண்மைப் பிரதியைக் காணுவதெனப் பொருள்படும். ஆக, 'குறைபாடுகள் நீங்கிய ஆராய்ச்சிப்பதிப்பினை எவ்வாறு உருவாக்கவாம்?' என்ற சிந்தனையில் செயல்படுவதே மூலபாடத்திறனாய்வென்பது. பாடத்தெரிவு (பிரதித்தேர்வு), பாடப்பரிசோதனை, பரடணகம் அல்லது உய்த்துணர்வு என்று பாடபேத ஆய்வு முறையினை மூலவகைப்படுத்திப் பார்க்கின்றார் 'போல்மாஸ்' (Paulmaas) என்ற ஜேர்மானிய அறிஞர். வரைவிலக்கணம் என்று பார்த்தால்,

"மூலபாடத்திறனாய்வின் குறிக்கோள் யாதெனின் நமக்குக் கிடைக்கின்ற பிரதிகள்; ஆவணங்கள் ஆகியவற்றிலே காணப்படும் சான்றுகளை நுனித்து நோக்கி அவற்றினடியாக எவ்வளவு தூரம் பின்னோக்கிச் சென்று ஆசிரியன் சொந்தக் கையெழுத்துப்பிரதி நிலைக்கோ அல்லது அதனை அண்மித்த நிலைக்கோ செல்லும் முயற்சியாகும்."

புறநானூறு, கலித்தொகை, சீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி, திருக்கோவையார், திருவாசகம், கம்பராமாயணம், பாரதி பாடல்கள் என்பனவற்றிற்குத் திருத்தப்பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் வெளியாகியுள்ள—முன்னுரையாகவோ, பதிப்புரையாகவோ, அமைந்துள்ள 'ஆராய்ச்சியுரை'கள் பெரிதும் பயனுள்ளவை. சிந்தாமணி ஆராய்ச்சிப்பதிப்புத் தொடர்பாகத் தனது அனுபவங்களைக் கூறும் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையரது வாசகங்கள் இவை. (என் சரித்திரம், பக். 767—68)

"பல வகையில் முயன்று தேடியதில் சிந்தாமணிப்பிரதிகள் 23 கிடைத்தன. அவற்றையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கலானேன். பார்க்கப்பார்க்கப் பல விஷயங்கள் தெளிவாகின. ஆனால் பாடபேதக் கடலுக்குக் கரைகாணவே முடியவில்லை. மனம்போன போக்கிலே எழுதிய கனவான்களால் விளைந்த விபரீதம் எவ்வளவோ ஏட்டில் உண்டு."

".....இப்படித் தடுமாறித் தடுமாறிச் சிரமப்படுவதில் எனக்கு அலுப்புத் தோன்றவில்லை.மேலும் மேலும் உற்சாகமே உண்டாயிற்று. ஏதேனும் ஒரு மேற்கோளோ ஒரு விஷயமோ, ஒருபாடமோ தெரியாமல் மயங்கித் தவித்து நின்று பிறகு விளங்கினால் அதற்கு முன்பு பட்ட சிரமங்களெல்லாம் மறந்துபோகும்; பின்னும் பதின்மடங்கு ஊக்கம் ஏற்படும்" அதே நூல் (பக். 769).

கூர்த்தமதிருட்பம், ஆராய்ச்சி நோக் துப்பின் பரிசோதித்து உண்மை காணும்
கில் புதுமை காணும் பண்பு, ஒப்பீட் தன்மை என்பவற்றினாலேயே மூலபாடத்
டாய்வில் உள்ள ஈடுபாடு, விடாமுயற்சி திறனாய்வாளன் நவீனதுறையின் துடிப்
யுடன் பிரதிகளைத் தேடியலையும் பண்பு. பான ஆய்வாளனாகின்றான். உழைப்பும்
பிறர் கூறும் கருத்துக்களைத் தேக்கி வைத் முயற்சியும் இவ்வாய்வின் மூலதனம்.
